

EVANGELIE 13^e ZONDAG door het jaar B (27 juni 2021)

Markus 5, 21-43 (of 5, 21-24 en 35b-43) (*Willibordbijbel 1995*)

- 21 Toen Jezus weer met de boot naar de overkant gegaan was, verzamelde zich een grote menigte bij Hem.
Dat was aan het meer.
- 22 Daar kwam Jaïrus aan, een van de synagogebestuurders.
Toen hij Jezus zag, wierp hij zich aan zijn voeten
- 23 en smeekte Hem dringend:
‘Mijn dochtertje is doodziek.
Kom mee en leg haar de handen op,
zodat ze gered wordt en in leven blijft.’
- 24 Hij ging met hem mee.
Een grote menigte volgde Hem, en ze drongen tegen Hem op.
- 25 Er was een vrouw bij die al twaalf jaar aan vloeïngen leed.
- 26 Ze had veel te lijden gehad van allerlei dokters
en alles uitgegeven wat ze had,
en er geen baat bij gevonden;
ze was er eerder op achteruitgegaan.
- 27 Omdat ze over Jezus gehoord had,
kwam ze door de menigte naar Hem toe
en raakte van achteren zijn kleren aan.
- 28 ‘Want’, dacht ze, ‘als ik zijn kleren maar aanraak,
zal ik gered worden.’
- 29 Meteen droogde de bron van haar bloed op,
en ze voelde aan haar lichaam dat ze van haar kwaal was genezen.
- 30 Maar Jezus, die zelf meteen voelde dat er een kracht van Hem was uitgegaan,
draaide zich in de menigte om en zei:
‘Wie heeft mijn kleren aangeraakt?’
- 31 Zijn leerlingen zeiden tegen Hem:
‘U ziet hoe de menigte tegen U opdringt, en U zegt:
“Wie heeft Mij aangeraakt?” ’
- 32 Maar Hij keek rond om de vrouw te zien die dat gedaan had.
- 33 De vrouw werd bang en begon te beven,
omdat ze wist wat er met haar gebeurd was.
Ze kwam naar voren, wierp zich voor zijn voeten
en vertelde Hem de hele waarheid.
- 34 Maar Hij zei haar:
‘Mijn dochter, uw vertrouwen is uw redding;
ga in vrede, en blijf van uw kwaal verlost.’
- 35 Hij was nog niet uitgesproken
of daar kwamen mensen uit het huis van de synagogebestuurder
om hem te zeggen:
‘Uw dochter is gestorven.
Wat valt u de meester nog lastig?’
- 36 Maar Jezus, die opving wat er gezegd werd,
zei tegen de synagogebestuurder:
‘Wees niet bang, heb maar vertrouwen.’

(z.o.z.)

- 37 Hij liet niemand met zich meegaan,
behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus.
- 38 Ze kwamen bij het huis van de synagogebestuurder,
en Hij zag de drukte van huilende en rouwende mensen.
- 39 Hij ging naar binnen en zei:
‘Waarom die drukte en die tranen?
Het kind is niet gestorven, het slaapt.’
- 40 Ze lachten Hem uit.
Maar Hij stuurde ze allemaal naar buiten,
nam de vader en moeder van het kind en zijn metgezellen mee,
en ze gingen het vertrek binnen waar het kind lag.
- 41 Hij pakte het kind bij de hand en zei haar:
‘Talita koem.’ In vertaling betekent dat: Meisje, Ik zeg je, sta op.
- 42 Meteen stond het meisje op en liep rond.
Ze was twaalf jaar.
Ze raakten buiten zichzelf van opwinding.
- 43 Hij beval hun met nadruk dat niemand dit te weten zou komen,
en Hij vroeg hun om haar eten te geven.

= = = = =

Acclamatie op het evangelie

13^e Zondag door het jaar - Jaar B

Marcus 5, 21-43

*Mijn dochtertje kan elk ogenblik sterven. Kom toch haar de
handen opleggen, opdat ze mag genezen en leven.*

t. Kees Waaijman
m. Chris Fictoor en Ad de Keyzer

Ver-trou-wen wekt jouw kracht
in ons, ge - ne - zing.

Bij ziekte en dood
roepen wij Jou
vol vertrouwen,
dat jouw kracht
ons ten leven wekt
en wij genezen.